तथा चोक्तं । स स्निग्धोऽकुशलान्निवारयति यस्तत् कर्म यन्निर्मलं ।
सा स्त्री यानुविधायिनी स मतिमान् यः सद्भिरभ्यर्च्यते ।
सा श्रीर्या न मदं करोति स सुधीर्यस्तृष्णया मुच्यते ।
तन्मित्रं यदकृत्रिमं स पुरुषो यः खिद्यते नेन्द्रियैः ॥ १३४ ॥

5 तद्यदि संजीवकव्यसनार्दितो विज्ञापितोऽपि स्वामी न निवर्तते तदा भृत्ये न दोषः ।

तथा हि । नृपः कामासक्तो न गणयति कार्यं न च हितं ।
यथेष्टं स्वच्छन्दं प्रविचरति मत्तो गज इव ।
ततो दर्पाध्मातः स पतति यदा शोकगहने ।
10 तदा भृत्ये दोषान् क्षिपति न निजं वेत्त्यविनयं ॥ १३५ ॥

पिङ्गलकः स्वगतं ।

न परस्यापवादेन परेषां दण्डमाचरेत् ।
आत्मनावगमं कृत्वा बध्नीयात् पूजयेत वा ॥ १३६ ॥

तथा चोक्तं । गुणदोषावनिश्चित्य विधिना ग्रहनिग्रहे ।
15 स्वनाशाय यथा न्यस्तो दर्पात् सर्पमुखे करः ॥ १३७ ॥

प्रकाशं ब्रूते । संजीवकः प्रत्यादिश्यतां । दमनकः ससंभ्रममाह । देव मा मैवमेतावता मन्त्रभेदो जायते ।

तथा चोक्तं । मन्त्रबीजमिदं गुप्तं रक्षणीयं यथा तथा ।
मनागपि न भिद्येत तद्भिन्नं न प्ररोहति ॥ १३८ ॥

20 किं च । मन्त्रो योध इवाधीरः सर्वाङ्गैः संवृतैरपि ।
चिरं न सहते स्थातुं परेभ्यो भेदशङ्कया ॥ १३९ ॥

यदसौ दृष्टदोषोऽपि दोषान्निवृत्य संधातव्यस्तदतीवानुचितं ।